

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 26 Ιανουαρίου 1953 (Π.Ο.Η.) "Έτος ΣΤ'". Αριθ. 147—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ἀπὸ τριμελούς ἐπιτροπῆς Κληρικῶν ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Ἑξάμηνος δραχ. 15.000—"Ἐτησία δραχ. 30.000 "Ἑξωτερικοῦ: "Ἑξάμ. δολ. 8.—"Ἐτησία δολ. 6
---	---

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας θέλουσα νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Κοινόν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διαίρεσεως δὲν ἐδημιούργησεν αὐτὴ διὰ τῆς μονομεροῦς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἀλλ' οἱ παλαιοημερολογῖται κληρικοὶ καὶ ὅτι δικαίως ἐτιμώρησεν αὐτοὺς διὰ καθαιρέσεως καὶ ἐλπίζουσα εἰς τὴν δῆθεν μετάνοιαν αὐτῶν, ἐισηγήθη εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου νόμου συνταχθέντος ὑπ' Αὐτῆς ἐπιτρέψῃ τὴν σύστασιν Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν καθαιρετικῶν ἀποφάσεων ἐναντίον τῶν παλαιοημερολογιτῶν κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ.

Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐπιθυμοῦν καὶ τοῦτο τὴν ἄρσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διαίρεσεως καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν υἱοθέτησε τὸ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποβληθέν σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐπετράπη εἰς Αὐτὴν ἡ σύστασις Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν καθαιρετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθμοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου. Τὸ εἰρημένον σχέδιον νόμου διαλαμβάνει, ὅτι οἱ καθαιρεθέντες παλαιοημερολογῖται κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ δικαιούνται νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ νὰ ζητήσωσι παρ' Αὐτῆς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτὸν καθαιρετικῆς ἀποφάσεως ἀναφέροντες συγχρόνως καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκδηλοῦντες μετάνοιαν, ἐφ' οἷς δῆθεν ἡμάρταν, νὰ ζητήσωσι τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ νῦν γεννᾶται τὸ ἐρώτημα εἰς τί ἐπταίσαν οἱ δῆθεν καθαιρεθέντες κληρικοὶ καὶ διὰ ποῖον ἁμάρτημα νὰ μετανοήσωσι καὶ νὰ ζητήσωσι τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην τῆς

Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, δεδομένου, ὅτι ὁ λόγος, δι' ὃν ἐτιμωρήθησαν καὶ καθηρέθησαν οἱ κληρικοὶ οὗτοι δὲν ἀποτελεῖ ἁμάρτημα οὔτε καὶ παρανομίαν ἀπέναντι τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἐκτὸς ἂν θεωρῆται ἁμάρτημα καὶ ἀντινομία ἡ ἀκριβὴς καὶ ἀναλλοίωτος τήρησις τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν σχετικῶν νόμων πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τῆς Πολιτείας.

Ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι, τὸ νέον ἡμερολόγιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀντίκειται πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς διακελεύοντας, ὅτι ἅπασαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, τῇ αὐτῇ ἀκολουθοῦσαι τάξει, ἐορτάζουν καὶ νηστεύουν, ἀλλὰ καὶ εἶναι καταδικασμένον ὑπὸ Πανορθόδοξων Συνόδων ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β', χαρακτηρίσαντος τὸ νέον ἡμερολόγιον ὡς καινοτομίαν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, ὡς παγκόσμιον σκάνδαλον καὶ ὡς αὐθαίρετον καταπάτησιν τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων. Ἰσοῦ οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡμεῖς οἱ παλαιοημερολογῖται κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ, μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσκρούωμεν εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰς ἀποφάσεις Πανορθόδοξων Συνόδων, διεκόψαμεν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, καὶ τελοῦμεν ἀπὸ 30ετίας ἤδη τὰς θρησκευτικὰς ἡμῶν ἐορτὰς καὶ τελετὰς κατὰ τὸ πάτριον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἐν ἰδίοις ναοῖς καὶ δι' ἰδίων ὁμοφρόνων Κληρικῶν, παρ' ὧν δεχόμεθα τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν. Ἐπιπροσθέτως ἡμεῖς οἱ παλῳῖται τηροῦμεν καὶ τὸν μοναδικὸν νόμον τῆς Πολιτείας, καθ' ὃν τὸ μὲν Κράτος καθορίζει διὰ τὰς Κρατικὰς ἀνάγκας καὶ τὰς συναλλαγὰς τὸ νέον ἡμερολόγιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὅμως ἀφίνει καὶ ἐπικυρεῖ τὸ παλαιὸν Ἰου-

λιανὸν ἡμερολόγιον διὰ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς τελετὰς.

Καὶ νῦν θέτομεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Κοινοῦ τὸ ἐρώτημα: ποῖος πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας οἱ τηρηταὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων ἢ οἱ ἀθετήσαντες καὶ παραβάντες αὐτούς; Δι' ὃ καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ἂν τὸ Ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, τὸ ἐκπροσωποῦν τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀκαθάριτον κῆρος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων, ἐξήταζε σοβαρῶς καὶ ἐμβριθῶς τὸ σοβαρὸν ζήτημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου θὰ ἐπέιθετο ὅτι, ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως καθιέρησαν οἱ παλααιοημερολογισταὶ Κληρικοὶ καὶ θὰ συνίστα εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὅπως προβῇ αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἄρσιν τῶν καθαιρέσεων καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήματος ἀποκαταστασιν τῆς, ὡς μὴ ὤφειλε, διαταραχθείσης εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας.

Διότι ἄλλως θὰ ἐνομιμοποιεῖτο ἡ ἀνευλάβεια πρὸς τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ παράβασις τῶν νόμων τῆς Πολιτείας. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον οἱ παλααιοημερολογισταὶ Κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ἔχοντες βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ὁμολογίας, ἣν ἐδώκαμεν κατὰ τὴν χειροτονίαν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ὅτι θὰ τηρήσωμεν ἁλῶ βητον τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἡμῖν ἱεράν παρακαταθήκην τῶν ὁποίων 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων δεδογμένων καὶ ἡμῖν ἐμπιστευμένων, ὡς ὀρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες Κληρικοὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἀθετήσωμεν αὐτήν, καὶ διαβεβαιούμεν τὴν τε Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν, ὅτι θὰ παραμείνωμεν, κἂν τι γένηται, ἀνύστακτοι φρουροὶ καὶ ἄγρυπνοι φύλακες τῆς εἰρημένης ἱερᾶς παρακαταθήκης.

Ἐν τέλει διαβεβαιούμεν τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν, ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο περὶ ὀλικῶν ἀπολαυδῶν καὶ κοσμικῶν τιμῶν καὶ αὐτῆς τῆς θυσίας τῆς προσωπικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας, εὐχαρίστως θὰ ἐθυσιάζωμεν ὅλα ταῦτα, ὡς ἐμπράκτως τὸ ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ παρελθόντι κατὰ τὸν βίωγμόν ἡμῶν, εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνώσεως καὶ Εἰρήνης. Ἀλλὰ τὴν θρησκευτικὴν ἡμῶν συνειδησιν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ θεῖον καὶ ἀνεκτίμητον ἀγαθὸν διὰ τὸν ὀρθόδοξον Κληρικὸν καὶ λαϊκόν, δὲν δικαιούμεθα νὰ θυσιάσωμεν, διότι ὀφείλομεν νὰ παραδώσωμεν αὐτὴν ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον εἰς τὸν ἀδέκαστον Δικαιοκρίτην Χριστὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ὅθεν ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τὴν συνάψασαν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ συμβόλαιον διὰ τὴν ἀνόρθωσιν παντὸς ἀδικήματος καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας κατὰ πάσης πίεσεως καὶ βίας, καὶ ζητοῦμεν τὴν προστασίαν Αὐτῆς, ὅπως ἐλευθέρως καὶ ἀκω-

λύτως ἐκ παραλλήλου πρὸς ὅλας τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, τὰς θρησκευτικὰς ἡμῶν ἐορτὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν συνειδήσεως.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ παρίδῃ τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον ταύτην αἵτησιν ἡμῶν καὶ εὐχαριστοῦμεν Αὐτὴν ἐκ τῶν προτέρων, διατελοῦντες πιστοὶ ὑπῆκοοι καὶ διάπυροι πρὸς τὸν Χριστὸν εὐχέται.

Ὁ Πρόεδρος

τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῶν Παλααιοημερολογιτῶν
† Ὁ Πρώην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Ἡ ἀγωνία, ἡ συνέχουσα τὰς καρδίας ὄλων μας, ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων μας ἐπιτείνεται ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῶ δύο καὶ πλέον μῆνες παρήλθον ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, δὲν διευκρινίσθησαν εἰσέτι αἱ προθέσεις τῆς ὑπὸ τὸν Στρατάρχην Παπάγον Κυβερνήσεως σχετικὰ μετὰ τὸ ζήτημά μας.

Ὅλοι διερωτῶνται τί μέλλει γενέσθαι; Ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημά μας, ἢ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐφαρμόζῃ καθ' ἡμῶν τὰ μέτρα, ὅτινα ἐφήρμοσεν ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις;

Οὐδεμία δυστυχῶς ἐδόθη ἀπάντησις μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, καίτοι τοσοῦτος χρόνος παρήλθε, δι' ὃ ὀφείλει ἡ Διοίκησις τοῦ Σωματείου μας ἥτις ἔτυχε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5)18 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ταχύτερον τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἐνεργήσῃ σχετικῶς ὥστε νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐκνευριστικὴν κατὰστασιν τῆς ἀναμονῆς.

Τοιάντα ἔτη παρήλθον, ἀφ' ἧς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκαινοτόμησε διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Πατριάρχου τοιοῦτον, καὶ ἡ ὑπομονὴ μας δὲν ἐξηντλήθη διότι ἐπιστεῦαμεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποστῶμεν δοκιμασίαν ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ νὰ ἐξευμενίσωμεν τὴν θείαν Δικαιοσύνην διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ δεῖξωμεν τὴν ὑπομονὴν μας.

Διὰ τοῦτο ἠνέχθημεν τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας τῶν ἀντιφρονούντων, τὰ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνείας τῶν λεγομένων Θεολόγων, τὰς ἐξορίας τῶν Ἀρχιερέων μας, τὰς διώξεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοῦ Ἱεροῦ μας Κλήρου, τὸ κλείσιμον τῶν Ἐκκλησιῶν μας, τὰς φυλακίσεις τῶν Ἀδελφῶν μας καὶ συνελόντ' εἶπεν πᾶν ἀνελεύθερον μέτρον, ὅπερ συνελάμβανεν κατὰ καιροὺς ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀποθανόντος Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου καὶ τοῦ ἀξίου Διαδόχου του νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδωνος.

Ἡδὲ ὁμοῦς ἡ ὑπομονὴ μας ἐξηντλήθη καὶ διερωτώμεθα: διατὶ μᾶς διώκουν; ποῖον ἔγκλημα ἐπράξαμεν διὰ νὰ τυγχάνωμεν τοιαύτης μεταχειρίσεως; Δὲν εἴμεθα λοιπὸν ἐλεύθεροι νὰ θρησκευώμεθα

κατὰ τὴν συνείδησίν μας; Ποῖος Νόμος μᾶς υποχρεώνει νὰ υποταχθῶμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῶν καινοτόμων Ἀρχιερέων, καὶ ἀφοῦ τὸ ζήτημά μας εἶναι καθαρῶς θρησκευτικόν, διατὶ ἐπεμβαίνει ἡ Πολιτεία ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις παρενόμησε, καὶ στρέφεται ἐναντίον ἡμῶν, οἵτινες κατέχομεν τὴν Ἀλήθειαν;

Θέτομεν τὸ ἐρώτημα εἰς τὸν ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν παρακαλοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ὅπως δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀγωνιώδες τοῦτο ἐρώτημά μας.

Ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν, ὅτι κατόπιν τῆς δηλώσεώς του, ὅτι δὲν φιλοδοξεῖ νὰ ὀνομασθῇ Ἀρχηγὸς Κόμματος, ἀλλ' ὅτι ἐδέχθη ὡς ὑπερτάτην θυσίαν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας ἐπὶ μίαν τετραετίαν, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τροχίαν τοῦ ἐκτροχιασθέν Κράτος, θὰ ἐπελαμβάνετο ἐκ τῶν πρώτων τῆς λύσεως τοῦ ζητήματός μας, ἀλλ' ἀφοῦ μέχρι σήμερον δὲν ἔπραξε τοῦτο λόγῳ σοβαρωτέρων ἀσχολιῶν του, ἃς εὐαρεστηθῇ νὰ διαθέσῃ μέρος τοῦ πολυτίμου χρόνου του διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημά μας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀδελφὴν νὰ τελῶμεν ἐλευθέρως τὰ θρησκευτικὰ μας καθήκοντα δι' Ἱερῶν τῆς ἰδεολογίας μας.

Ἀποτεινόμεθα πρὸς Ὑμᾶς, Στρατάρχᾳ, καὶ σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ βραδύνητε νὰ μᾶς χαρίσῃτε ποθητὴν ἐλευθερίαν, ἣν μᾶς ἐστέρησε ἡ προκάτοχός σας Κυβέρνησις.

Προσθέσατε εἰς τὰς Νίκας, τὰς ὁποίας ἐκερδίσατε εἰς τ' ἀπρόσιτα βουνὰ τῆς Πίνδου, τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι μίαν ἀκόμη Νίκην τὴν μεγαλυτέραν ὅλων, θραύοντες τὰ δεσμὰ χιλιάδων Χριστιανῶν, ἃτινα ἐχάλκευσε τὸ πείσμα ἐνὸς γέροντος ὁ ὁποῖος, εἶναι λυπηρὸν εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του, ἀντὶ νὰ ἐπιζητήσῃ διὰ μιᾶς εὐγενεῶς χειρονομίας του, ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Εἰρηναρχοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐγγραφῇ τὸ ὄνομά του χρυσοῖς γραμμασί εἰς τὰς Δέλτους τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας, τοῦναντίον πράττει τὸ πᾶν, εἰς νὰ γράψῃ μίαν μελανὴν Σελίδα, ἡδονιζόμενος ν' ἀκούῃ τοὺς βόγγους τῶν θυμάτων του, καὶ νὰ αἰσθάνεται τὸν πόνον, τὴν ἀγωνίαν, τὰ δάκρυα, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν χιλιάδων πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα στεροῦμενα τῆς πνευματικῆς τροφῆς των, τούτῃ τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ, τῆς Ἐξομολογήσεως, καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, βοῶν καθημερινῶς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ ὁ Θεὸς ν' ἀκούσῃ τῆς φωνῆς των, καὶ νὰ ἐκδικηθῇ τὰς τλαιπωρίας τῶν τέκνων Του, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ παύσουν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν Δόξαν τοῦ Παναγίου Του Ὀνόματος.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ἡ «Κιβωτός» εἶναι τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν μὲ τὸν πλέον ὀρθόδοξον καὶ γνήσιον ἥθος. Ἡ φωνὴ τῆς, φωνὴ θαρραλέα καὶ συνεπὴς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ γνησίου ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, ἀκούεται ὡς σῆμα κινδύνου μέσα εἰς μίαν νύκτα κραιπάλης καὶ ἀποχαλινώσεως. Ἀποχαλινώσεως, ἥτις ἐισχωρεῖ ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν

εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπὸ τὴν καθημερινή μας ζωὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μάλιστα εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, ἥτις καθημερινῶς ἐξοστρακίζει ἀπὸ τὴν παλαιὰν θείαν λατρείαν κάθε στοιχείον παραδόσεως, καὶ οὕτω ἔρχεται νὰ ἐπαινεθῇ ἡ ζοφερὰ πρόβλεψις τῶν ἀνθρώπων τῆς παραδόσεως, τῶν παλαίσημερολογιτῶν, ὅτι ἡ ἡμερολογιακὴ καινοτομία θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν δολοφονίαν τῆς ὀρθοδοξίας.

Κατωτέρω διδομεν σχόλιον τῆς «Κιβωτοῦ» αὐτοῦσιον, εἰς τὸ ὁποῖον διδεται μὲ ἔντονα χρώματα ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν καινοτόμων, κρινομένη ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου.

«ΛΥΠΗΡΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς μετέδωσε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τροπάρια τῆς μεγάλῃς αὐτῆς ἐορτῆς. Τὰ περισσότερα ἦσαν μουσικῶς παρεφθαρμένα εἰς σημείον νὰ ἔχουν γίνῃ ἀγνώριστα, μὲ τὸ γνωστὸν «μοντέρνον» λεγόμενον σύστημα, δηλαδὴ αὐτοσχέδια καὶ λεβαντινικά. Ἀπὸ τὰ χειρότερα ἦσαν τὰ τροπάρια τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Μουσικὰ κατασκευάσματα, πλήρῃ ἀκαλαισθησίας, μουσικῆς ἀσυναρτησίας καὶ ἀνοήτου ἐπιπολαιότητος. Ἡ μουσικὴ αὐτὴ ἡ ἐστερμημένη παντὸς χαρακτῆρος, ἐκνυμνιέτο μετὰ τῆς μουσικῆς τῶν ρωμαντικῶν τραγουδιῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς καὶ τῆς ψευδοβυζαντινῆς, ὅπου ἀκούει κανεὶς εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ὁποίων οἱ προϊστάμενοι φλέγονται ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς μοντερνοποιήσεως, ἀπὸ φόβον μήπως ἐκληφθῶσιν ὡς καθυστερημένοι ἐπαρχιῶται. Αὐτὰ τὰ μουσικὰ τέρατα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὅλα τὰ χαρακτηριστικά τῶν τεράτων, τοῦ Μινωταύρου, τῆς Γοργόνης, τοῦ Κενταύρου, τοῦ Γρυπὸς κλπ., εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ὑπόνοιαν τινα ποῖα εἶναι ἡ οὐσία τῆς θρησκευτικῆς ὀρθοδόξου μουσικῆς μας, καθὼς καὶ ποῖα εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον καθηγιάσθη ἀπὸ τὴν θείαν ἀποστολὴν ὅπου τοῦ ἀνέθεσεν ὁ Χριστὸς διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Μὲ τὴν ἀντίληψιν δὲ ὅπου ἔχουν περὶ ἐλευθερίας ὅσοι ἔχουν τὸν φόβον τοῦ καθυστερημένου, δηλαδὴ ὅσοι εἶναι δοῦλοι τῆς ματαιοδοξίας, συρράπτουν μὲ ἐλαφρότητα διάφορα ἐτερονόητα στοιχεῖα: τροπαρίου, τραγουδιοῦ, χορῶν, ἀκρίσματα ἐπιθεωρήσεων, καὶ παρουσιάζουν αὐτὰ τὰ ἐξαμβλώματα ὡς διδάγματα «μοντερνοποιημένης» ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Δὲν ὑποπτεύονται κἂν τί καταστρέφουν.

Μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιπολαιότητα ἐνεργεῖ ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰκονογραφίαν: Ἀτοπος αἰσθηματολογία, ἀναπάτεμα οἰκτρὸν τῆς χειρίστης κοσμητικῆς ζωγραφικῆς πολυχρωμίας μὲ θεατρικὰς, θρησκευτικὰς, τάχα, παραστάσεις, πόθος ἀσβεστοῦ προσανατολισμοῦ εἰς τὰς «μαντῖνας» καὶ τοὺς «ξανθοὺς Χριστοὺς», ποὺ εἶναι τυπωμένοι εἰς καρποστάλ, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις ποὺ ἔχει ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία περὶ «συγχρονισμοῦ» τῆς θρησκευτικῆς εἰκονογραφίας μας, ὥστε νὰ εἶνε αὕτη σύμφωνος πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν μας. Ἀγνοία, ἔπιπασμα, καὶ ὑστερικὸς πόθος μοντερνοποιήσεως τῶν πάντων, ἀπεμπόλησις παντὸς ἀληθινοῦ Ὁρθοδόξου, Ἑλληνικοῦ καὶ πατροπαράδοτου, ἀπέχθεια πρὸς τὸ βαθύ, τὸ ἡρωϊκόν, τὸ αὐστηρόν, τὸ μυστικόν πνεῦμα τῆς θρησκείας μας, καὶ κλίσις πρὸς τὴν ἐπιπολαιὰν αἰσθηματολογίαν, πρὸς τὴν κοσμικότητα, πρὸς τὸν αὐτοσχεδισμὸν, πρὸς τὴν θηλυπρέπειαν. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀπλὴ ἀνάγνωσις ψαλμῶν ἢ ἄλλου τινὸς ζεμιένου, γίνεται μὲ ὕψος ψυχρὸν, κενόν, θηλυπρεπές, θεατρικόν. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐταξάν ὡς σκοπὸν τῶν νὰ διασκεδάζουν «θρησκευτικῶς» τοὺς χριστιανούς, μὲ ἡθοποιίας καὶ σκηνοθεσίας, αἱ ὁποῖαι κατακεῖναι τὰ ἐνστικτὰ των καὶ τὰς καλὰς συνήθειάς των, ἀδιάφορον ἂν αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦναντίον μάλιστα εἶναι ἀνόσια.

Ποῦ εἶνε ἡ γνήσια πίστις, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ τὸν χρι-

Εὐαγγελικαὶ Μελέται

«Τὶ λοιπὸν τῆς ζωῆς μας τὸ σύνορο θὰ τὸ δεί-
χῃ ἓνα ὀρθὸ κυλαρίσι»;

Τὴν ἀπορίαν αὐτὴν ἐκφράζει ὁ ἄγνωστος ποιη-
τὴς εἰς τὸν στίχον τοῦ
ποιήματός του. Ἡ ἀ-
πορία αὐτὴ συνεκλόνη-
σε τὰ στήθη ὅλων τῶν
ἀνθρώπων καὶ διήγειρε
τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Παγ-
κοσμίου διανοήσεως! Ἡ
ἀπορία αὐτὴ προκαλεῖ
τὴν ἀγωνίαν παντὸς
διαβάτου τῆς γῆς, ἀπὸ
τοῦ ἀπλοϊκοῦ καὶ ἀφα-
νοῦς ἐργάτου μέχρι τοῦ
Μεγιστάνου καὶ Ἀνα-
κτος! Εἰς τὴν ἀπορίαν
αὐτὴν ἡ διαίσθησις τῆς
ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀν-
τέταξε μίαν σταθερὰν
καὶ ἀκλόνητον πίστιν
εἰς τὴν ἀθανασίαν· ὅχι
δὲν ἐκμηδενίζεται ἡ ἀν-
θρωπίνη προσωπικότης,
δὲν συντρίβεται, δὲν κα-
λύπτεται ἀπὸ τὴν ψυ-
χρὰν καὶ βαρυνάτην
πλάκα τοῦ Τάφου. Ζεῖ
αἰωνίως. Αὐτὸ ὑπῆρξε
τὸ συμπέρασμα τῆς πο-
λυχιλετοῦς ἀνθρωπίνης
πειρας. Ἡ πίστις αὐτὴ
κατέστη πλέον πραγμα-
τικότης, πάσης πραγ-
ματικότητος πραγματι-
κότερα, μετὰ τὴν Ἀ-
νάστασιν τοῦ Κυρίου.

Ἀλλὰ ἐὰν ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ δὲν ἐκμηδενί-
ται, ἐὰν ἐπὶ ζεῖ πέραν τοῦ τάφου δὲν ἔλπει, ὅτι ἡ
ζωὴ, ἡ πέραν τοῦ τάφου ζωὴ, θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ δι-
όλους. Δὲν εἶναι λαχείον διὰ τοὺς τυχεροὺς ἢ εὐτυ-
χῆς καὶ πανευδαίμων αἰωνιότης. Εἶναι συνέπεια καὶ
ἀποτέλεσμα τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος
ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι μαθηματικὸν ἀποτέλεσμα τῶν
παραγόντων καὶ συντελεστῶν, τοὺς ὁποίους συν-
δυάζει ἐλευθέρως ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸ ὑ-
παινίσσεται καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ἡ σημερινὴ εὐαγ-

στιανὸν εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον ἐν πᾶσι; Ποῦ εἶνε ἡ τα-
πείνωσις ἀπὸ τὴν ὁποίαν βλαστάνουν ὅλα τὰ εὐδὴ φυτὰ
καὶ ἄνθη τῆς εὐπρεπείας, τῆς κοσμιότητος, τῆς σεμνότη-
τος, τῆς ἐν Θεῷ χαρμολύτης; Ὅταν λείψουν αὐτά, ἰδοὺ
τί σπεύρομεν καὶ τί θερίζομεν; Ἀποτραπαίαν πνευματι-
κὴν παραμόρφωσιν. Πόσον σαφῶς ἔγραψεν ὁ ἅγιος Ἐ-
φραίμ ὁ Σύρος: «Ἡ ὑπερηφάνεια ἀναγκάζει ἐπινοεῖν
καινοτομίας, μὴ ἀνεχομένη τὸ ἀρχαῖον».

Τὶ περισσότερα μπορούμε νὰ προσθέσουμε;

Φ. Κ.

γελικὴ περικοπή. Αὐτὸ διακηρύσσει μὲ τρόπον ἡ-
χηρὸν τὸ ἀψευδέστατον στόμα τοῦ Σωτῆρος.

Θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ συγκροτηθῇ ὑπέρ.

τατον καὶ ἀλάθητον Δι-
καστήριον, τοῦ ὁποίου ἡ
κρίσις θὰ εἶναι ἀδέκα-
στος καὶ θὰ ἀφορᾷ τὴν
μεταθανάτιον πραγμα-
τικότητα παντὸς ἀνθρώ-
που. Ποῖα ὅμως εἶναι
τὰ κριτήρια τοῦ ἡθικοῦ
διαχωρισμοῦ τῶν ἀν-
θρώπων; Ποῖα πράγ-
ματα, ποῖα περιστατικά,
ποῖα γεγονότα τῆς ἐπι-
γείου ζωῆς τῶν ἀνθρώ-
πων, θὰ λάβῃ ὑπ' ὄ-
ψιν ὁ Ἀλάνθαστος Κρι-
τὴς προκειμένου νὰ ἀ-
ναδείξῃ τοὺς ἀνθρώπους
«δικαίους» ἢ «φαῦλα
πράξαντας»;

Τὰ κριτήρια αὐτά,
τὰ ὁποῖα συνιστοῦν καὶ
τὴν βαθύτεραν οὐσίαν
τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶ-
ναι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς
ζώσης πίστεως, τῆς ἀ-
γάπης.

Ἀπευθυνόμενος εἰς
τοὺς δικαίους λέγει:
«Ἐπείνασα γὰρ καὶ
ἐδώκατε μοι φαγεῖν·
ἐδίψασα καὶ ἐποτίσατε-
με· ξένος ἦμην καὶ
συνηγάγετέ με· γυμνός

καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθάνησα καὶ ἐπισκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με». Ἀπευθυνό-
μενος δὲ εἰς τοὺς «φαῦλα πράξαντας» λέγει κατη-
γορῶν δριμύτητα αὐτοῦς: «Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ
ἐδώκατε μοι φαγεῖν· ἐδίψασα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·
ξένος ἦμην καὶ οὐ συναγάγετέ με· γυμνός καὶ οὐ
περιεβάλετέ με· ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ
ἐπεσκέψασθέ με». Ἰδοὺ τὰ ἀλάνθαστα κριτήρια τῆς
θείας Δικαιοσύνης. Μόνον ἀγάπην ζώσαν καὶ ἔντο-
νον ἀπαιτεῖ. Ἀγάπην καὶ πρὸς τοὺς «ἐλαχίστους»
ἀκόμη. Ω! λέξις γλυκυτάτη καὶ θεία. Ἀγάπη πρὸς
τοὺς ἐλαχίστους! Λέξις, ἡ ὁποία κατεχώθη ἐπικινδύ-
νως εἰς τὴν τέφραν τῶν τύπων. Λέξις, ἡ ὁποία ἀπώ-
λεσε τὴν αἴγλην τῆς καὶ τὸ ἐξαστράπττον μεγα-
λεῖον, διότι κατέπεσε ἐφ' αὐτῆς ἡ σκόνη τῆς σχολα-
στικότητος καὶ τῆς ἐριζούσης φλυαρίας. Ἐξημεδενί-
σθη πλέον ἡ Δύναμις τῆς ἀγάπης διότι μετετοπί-
σθη ἐπικινδύνως ἡ βάσις τῆς σωτηρίας μας εἰς ἐδά-
φη ξένα πρὸς τὴν Χριστιανικὴν πραγματικότητα.
Καὶ δι' αὐτὸ κινδυνεύει καὶ ὁ Χριστιανισμὸς νὰ με-

ταβληθῇ εἰς ἀποστευωμένον καὶ νεκρὸν σύστημα ξηρῶν γνώσεων καὶ τύπων.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπῆρξε ἀκριβῶς ὁ κοινωνικὸς αὐτοῦ ὄργασμός, ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ δραστηριότης. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἐπανάστασις ἀγάπης!

Ἀγαπητὲ ἀναγνώστα

Εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς ἡλικίας καὶ ἐὰν εὐρίσκειαι εἴτε τὰ ἄνθη τῆς νεότητος στέφουν τὴν κεφαλὴν σου, εἴτε αἱ χιόνες τοῦ γήρατος ἐπεκάθησαν ἐπὶ τῶν κροτάφων σου μὴ ἐφησυχάζεις!

Δὲν γνωρίζεις ποτε, ἀκριβῶς θὰ σημάνη ὁ κώδων τῆς ἀναχωρήσεώς σου. Μὴ λυπηθῇς ὅμως δι' αὐτό. Δὲν σὲ ἀναμένει ἡ ἐκμηδένισις καὶ ἡ ἀπώλεια. Μία ἄλλη ζωὴ ἀνατέλλει καὶ ροδίζει πέραν τοῦ Τάφου. Ἡ ζωὴ ὅμως αὕτῃ θὰ εἶναι πάντοτε ἀποτελεσματῶν ἔργων σου, τῶν ἔργων τὰ ὅποια θὰ πρέπη νὰ ἀναδίδουν πάντοτε τὸ ἄρωμα τῆς ἀγάπης.

Μὴ λημονεῖς οὐδέποτε τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Ἀλανθαστοῦ Δικαστοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ συναντήσης. Καὶ ἡ ἀπαίτησις αὕτη εἶναι νὰ ἀγαπᾷς, νὰ εἶσαι φιλόανθρωπος μὲ τὴν εὐρυτατὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς βλέπῃς μὲ τὸ πρῶτον τῆς ἀγάπης. Νὰ θυσιάῃς τὸν ἑαυτὸν σου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν των. Ὁ «ἐλάχιστος» ποὺ ἐπαίτεῖ εἰς τὴν θύραν σου ὁ «ἐλάχιστος» ποὺ εἶναι μόνος εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ πόνου τοῦ Νοσοκομείου ὁ «ἐλάχιστος», ποὺ ριγοῦν τὰ μέλη του ἀπὸ τὸ ψύχος καὶ τὴν γυμνότητα ὁ «ἐλάχιστος» ποὺ διαμένει εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον ὅλο. αὐτοὶ οἱ «ἐλάχιστοι» εἶναι ἐπισκέπται τοῦ Κυρίου. Πρόσεξε μὴ τοὺς διώξης. Μὴ κλείσῃς τὴν καρδίαν σου στὸν πόνο τους. Μὴ διστάσῃς νὰ τοὺς ἀγκαλιάσῃς.

Ἀγαπητὲ ἀναγνώστα,

Μὴ ἀπατάσαι. Τίποτε δὲν θὰ σὲ σώσῃ. Οὔτε ἱεραὶ ἀποδημίαι, οὔτε λαμπραὶ πανηγύρεις καὶ τελεταὶ· οὔτε φιλόνοικοι συζητήσεις ἐπὶ ζητημάτων ἀκριβείας· οὔτε φανατισμοὶ καὶ μισαλλοδοξία. Τὸ διαβατήριον τῆς αἰωνιότητος εἶναι ἡ ΑΓΑΠΗ καὶ ἡ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ. Ἀγάπησε λοιπὸν διὰ νὰ ἀγαπηθῇς. Ἀγάπησε γιὰ νὰ κάνῃς τὴν ζωὴν σου ἀποδοτικὴ καὶ νὰ ζήσῃς αἰῶνα.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Νέα βόμβα ἐξέσπασε, καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀτομική, κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ Ἀξιολύτου ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ ὅτι κατήρτισε σχέδιον Νόμου διὰ τοῦ ὁποῖου συνιστᾶται Εἰδικὸν Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον ἑξαμήνου χρονικῆς διαρκείας, διὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐναντίον Κληρικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.

Τὸ ὡς ἄνω σχέδιον, ὡς ὁμολογεῖ ὁ κ. Ὑπουργός, κατηρτίσθη ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῇ προβλέψει ὡς ὅτι τοῦτο θὰ λύσῃ τὰ λεγόμενα «Παλαιολογιστικὰ ζήττημα».

Πλανᾶται ὅμως ὁ Ἐμπνευστὴς τοῦ Νομοσχεδίου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, νομίζων ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ διασπᾷ τὴν Παράταξίν μας, καὶ θὰ σταματήσῃ τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα, ὃν ἀπὸ τριακονταετίας διεξάγομεν ὑπὲρ τῶν Ὁρθοδόξων θεσμῶν.

Ἄς μὴ λησμονῇ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ὑπῆρξαν κινεῖς—δυστυχῶς δι' αὐτοὺς—οἱ τινες λιποψυχήσαντες, ἐλλιποτάτησαν ἰσως τοὺτους κατόπιν τοῦ μέλλοντος νὰ ἰσχύσῃ Νέου Νόμου ἀπολυθῆσιν καὶ ἄλλοι. Ποίαν ὅμως σημασίαν δύνανται νὰ ἔχουν μεμονομένα γεγονότα μερικῶν Προδοτῶν τοῦ Ἀγῶνος μας, ἐναντι τῆς συμπαγοῦς μάζης τῆς Παρατάξεως μας τῆς ἐχομένης στερεῶς τῶν Πατρώων Παραδόσεων;

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Φρουρίου τῆς Ὁρθοδοξίας ἱστάμενος Πνευματικὸς Ἀρχηγός μας Σεβασμιώτατος πρῶην Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος συνελικουρούμενος ὑπὸ Ἀξίων Συνεργατῶν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ μας Κλήρου οὐδέποτε θὰ προδώσῃ τὸν Ἀγῶνα μας.

Αἱ πρόσφατοι μάλιστα δηλώσεις του δὲν ἀφίνουν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θ' ἀπαντήσῃ πρεπόντως εἰς τὴν ἱταμὴν πρόκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Δυσκινεῖται ὁμολογουμένως διὰ τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν τοῦ Ἀγίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ λύπη μας καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα διότι παραιοῦθες καὶ ὁ ἐξοχώτατος ἐπὶ τῆς Παδείας Ὑπουργὸς προέβη εἰς τοιαύτας δηλώσεις.

Καθ' ἡμᾶς καλὸν θὰ εἶναι νὰ σταματήσῃν τοιαῦται ἐνέργειαι, αἵτινες οὐδὲν ἀποτέλεσμα δύνανται νὰ φέρουν. Ἄς σκεφθοῦν οἱ ἀρμόδιοι, καὶ ἂν ὡς πιστεύουν εὐρισκόμεθα ἐν πλάνῃ ἅς μᾶς ἀφήσουν εἰς τὴν πλάνην μας, ἐφ' ὅσον ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ φανερωθῇ ἡ Ἀλήθεια, καὶ θὰ κατασχυρῇ ὁ πολέμων Ταῦτην, ἐὰν πάλιν κατέχοντες τὴν Ἀλήθειαν, ἀγωνιζόμεθα δι' Αὐτήν, οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ ν' ἀντιστρατευθῇ τὸν Κύριον ἡμῶν, ὅστις εἶναι ἡ Ἀλήθεια.

Ἀλλὰ τρέμουν γνωρίζοντες εἰς ποίαν πλευρὰν εὐρίσκεται τὸ Δίκαιο καὶ ὡς ἄλλοι Φαρισαῖοι ἐπιζητοῦν νὰ πατάξουν τοὺς ποιμένας διὰ νὰ διασκορπίσουν τὰ πρόβατα· ἀλλὰ θὰ εἰδωμεν καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας των.

Ἡ Νίκη τὴν ὁποίαν βαυκαλίζονται ὅτι θὰ κερδίσουν διὰ τῆς νέας ἐμπνεύσεώς των δὲν θὰ εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν ἴδιον ἔμμετον μερικῶν προδοτῶν.

Αὐτοὺς, τοὺς χορίζομεν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡμεῖς, αὐτοὺς ποὺ ἔχομεν μᾶς ἀκοῦν, ἄλλως τε ἅς ἐνθυμῇται ὁ Μακαριώτατος ὅτι ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δύναται ἐκ λίθων ἀναστήσαι στέγμα τῷ Ἀβραάμ ὡς παντοδύναμος...

Ἄς μὴ ματαιοπονεῖ λοιπὸν ἐπιζητῶν λύσιν, διότι λύσιν δὲν θὰ εὕρῃ ἄλλην πλὴν τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Πατρίου Ἰουλιανοῦ Βοριολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ τὴν παραχώρησιν ἡμῖν πλήρους ἐλευθερίας ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων διὰ κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ τῆς παρατάξεώς μας μέ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ δὲ ἀστοχος καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος τούτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαιρέσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν κινδύνων ἀσφαλῶς δὲν ἀφορᾷ πάντας τοὺς Ἕλληνας Ὁρθοδόξους χριστιανούς, ἀλλ' ἀφορᾷ κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον αὐτὴν ταύτην τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὑπ' Αὐτῆς ἀντιπροσωπευομένην Ἱεραρχίαν καὶ κατὰ δευτέρον λόγον τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ἥτις ὅλως πεδινηδὺς καὶ παρὰ τοὺς κειμένους νόμους θεωρεῖ καθήκον καὶ ὑποχρεώσιν τῆς νὰ ἐκτελῇ ὅλως ἀβασανίστως μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ταχύτητος τὰς ἀντικανονικὰς καὶ παρανόμους ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ καταδικῇ σκληρῶς καὶ ἀγρίως τοὺς Παλαιομερολογίτας λησμονοῦσα ὅτι καὶ οὗτοι εἶναι Ἕλληνες πολῖται, ἔχοντες ἐναντὶ αὐτῆς οὐ μόνον ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ἀναφαίρετα δικαιώματα, ἀπορρέοντα ἐκ τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ διὰ τῆς ἀπολύτου λατρείας ἐκδηλώσεως αὐτῆς. Ἐξ ὅλων τούτων προκύπτει ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἱεραρχία τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς παραγράφου ταύτης τῆς ἐγκυκλίου τῆς ἀντιπροσώπου Αὐτῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁμολογεῖ, ὅτι πράγματι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑφίσταται διαίρεσις, ἥτις, συνεχιζομένη, δύναται νὰ ἔχῃ πολλὰς καὶ βαρεῖας συνεπειὰς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ὡς διδάσκει, καθ' ἃ ἐπίσης ὁμολογεῖ, καὶ ἡ μακροεὶς ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας διὰ πλείστον ἀναλόγων περιπτώσεων, ἐν τούτοις, διὰ τοὺς ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης μεγάλους κινδύνους, θεωρεῖ ἱερὸν καθήκον καὶ ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, καίτοι καλῶς γνωρίζει, ἀλλὰ καὶ καταδείχθη πλήρως διὰ τῶν προηγουμένως ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐκτεθέντων, ὅτι τὴν εὐθύνην διὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην, δὲν φέρουσι πάντες οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, ἀλλὰ φέρει ἀπεραιάν καὶ ἕξ ὁλοκλήρου μόνον αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ Ἱεραρχία τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι αὐτὴ μόνη ἐπεχείρησεν ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως κατὰ τὸ 1924 τὴν αὐθαίρετον καὶ μονομερῆ ἀλλαγὴν τοῦ πατροπαράδοτου διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ἐκκλησιαστικοῦ

χωρὶς ὅτου εὐδοκίησῃ ὁ Κύριος καὶ εἰρηνεύσῃ ὁ Κόσμος ὅποτε ἡ Σύνοδος τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματός μας δίδουσα τὴν πρέπουσαν λύσιν, ἣν ἀπαντες εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀποδεχθῶμεν πρὸς Δόξαν Χριστοῦ.

ΑΛ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ
Π. ΜΠΕΝΗ—ΨΑΛΤΗΣ

Ἡμερολογίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκκλησιαστικῆς ἡμερολογιακῆς ἀλλαγῆς ταύτης καὶ προήλθεν ἡ ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διαίρεσις, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν διαίρεσιν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης ἐκκλησιαστικούς καὶ ἐθνικούς μεγάλους κινδύνους ὁρθὸν καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἰδιοῦ τοῦ ἑαυτοῦ τῆς καὶ μόνον, ὡς ἄλλως εἶχον ἐπιστήσῃ αὐτὴν ἐγκαίρως καὶ πρὸ πάσης σχετικῆς ἐνεργείας τῆς καὶ αἱ ἀπ' ἀρχῆς μνημονευθεῖσαι παντοειδεῖς ἐπίσημοι Ἐπιτροπαί, εἰς ἃς μάλιστα καὶ ἡ ἰδίᾳ εἶχε σχετικῶς πρωτοστατήσει.

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ Ἱεραρχία τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν πρᾶττει τοῦτο, ὅπερ εἶναι ὁρθὸν καὶ δίκαιον καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυψώσῃ Αὐτὴν εἰς τὴν συνείδησιν πάντων τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διότι ἀσφαλῶς καὶ ἀναμφισβητήτως θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὰς εὐθύνas τῆς διὰ τὸ δημιουργηθὲν Παλαιομερολογιτικὸν ζήτημα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τοὺς συνεχιζομένους ἀντιχριστιανικούς καὶ μεσαιωνικούς διωγμούς κατὰ τῶν ἐξακολουθούντων νὰ τηρῶσιν ἀναλλοιώτους τὰς διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐκκλησιαστικὰς Ἱερὰς Παραδόσεις Παλαιομερολογιτῶν, ἡ παρουσία τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τὴν ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας γενομένην ἀντικανονικὴν καὶ παράνομον ἀλλαγὴν τοῦ πατροπαράδοτου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου καὶ τὰς ἐκ ταύτης βαρυτάτας ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικὰς μεγίστας εὐθύνas τῆς.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων καθίσταται φανερόν ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι νεώτεροι Νεοημερολογίται Σύνοδικοι Ἀρχιερεῖς, θέλοντες νὰ συγκαλύψωσι τὴν εὐθύνην τῶν νεωτέρων Νεοημερολογιτῶν Ἀρχιερέων διὰ τὴν γενομένην ὑπ' Αὐτῶν ἀντικανονικὴν καὶ παράνομον ἐκκλησιαστικὴν ἡμερολογιακὴν ἀλλαγὴν, προσπαθοῦσι διὰ μεσαιωνικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν διωγμῶν νὰ ἐξοντώσωσι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά των κατὰ τὸ ἀπ' αἰῶνων ἐν χρήσει ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Παλαιὸν Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον Παλαιομερολογίτας καὶ διὰ τὴν συγκαλύψιν τῶν διωγμῶν τούτων καὶ τὴν δι' αὐτοὺς ἐπίσης πηγάζουσαν εὐθύνην των προσπαθοῦσι περαιτέρω νὰ διεγείρωσι τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀπέχθειαν μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ Κλήρου, καίτοι ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑφίσταται καὶ συνεχίζεται διαίρεσις, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας βεβαίως εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν Σεβασμιωτάτων νεωτέρων Νεοημερολογιτῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐξακολουθούντων νὰ εἶναι Παλαιομερολογίται οἰαδήποτε πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ οἰαδήποτε σχέσιν ἐξαρτήσεως καὶ ὑποταγῆς.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν τετάρτην παράγραφον τῆς Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ προσεχοῦς ἐλέγχου καὶ τῶν λοιπῶν παραγράφων τῆς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
Δικηγόρος

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Συγκινητικά είναι αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ βασι-
νισμένου ἀπὸ τὸν διωγμὸν παλαιοημερολογι-
κοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅστις ἐλπίζει, ὅτι ἐπὶ
τέλους θὰ φανῇ τὸ λυκαυγὲς τῆς θρησκευτικῆς
τοῦ ἐλευθερίας. Συγκεκριμένως ἐλάβομεν καὶ
δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸ
παράρτημα Ποταμιᾶς Θάσου, ἡ ὁποία εἶναι
χαρακτηριστικὴ τοῦ θρησκευτικοῦ ἐνθουσια-
σμοῦ, ποῦ διέπει τὰ παραρτήματα τῆς ὑπαί-
θρου.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ ΜΑΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΙΑ—ΘΑΣΟΥ

Τὸ βράδυ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. προερ-
χόμενος ἐκ Δρόμας καὶ κατόπιν δύο ἐτῶν ἀ-
πουσίας λόγῳ τῶν ἀνηκούστων διωγμῶν, ἀφί-
κετο εἰς τὸ Παράρτημά μας ὁ ἐπὶ τρία ἔτη δια-
τελέσας Ἐφημέριός μας Ἱερὸς Αἰδὲς. Μιχαὴλ
Νικ. Σαββόπουλος. «Ὅλοι αἱ οἰκογένειαι τοῦ
Παραρτήματός μας ἐξῆλθον ἐξωθι τοῦ χωρίου
εἰς προῦπάντησίν του. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπι-
τροπὴ καὶ ἡ σφριγῶσα Νεολαία τὸν Ἱερέα μας
τὸν ὑπεδέχθη εἰς τὴν Κοινότητά Παναγίας. Ἐν
συνεχείᾳ ὅλοι οἱ ὑποδεχθέντες τὸν Ἱερέα μας
τὸν συνώδευσαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων
Ἀναργύρων, ὅπου ἐψάλη μέγας Ἑσπερινὸς με-
σύντομον κήρυγμα τοῦ Ἱερέως μας ἐν μέσῳ
ἀνεκφράστου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ὅλων τῶν
μας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Βασίλειος Ν. Κανάργιας

ΚΑΚΟΠΙΣΤΟΣ ΣΥΓΧΥΣΙΣ

Ἡ κακοπιστία, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν ὡ-
ρισμένοι δημοσιογράφοι συγχέοντες, σκοπίμως
τὴν ὑπόθεσιν τῆς δικαζομένης ἡγουμένης τῆς
Κερατέας Μαρίας, μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ παλαι-
οῦ ἡμερολογίου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀπαντήσω-
μεν εἰς αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὰς κακοηθείας ἐφ'
ἅπασι.

Πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ γνωρίζουν οἱ κύριοι
αὐτοί, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογί-
ου εἶναι πολὺ ὑψηλότερα, πολὺ σημαντικώτερα
ἀπὸ πρόσωπα ἅτινα ἐκαπηλεύθησαν τὴν ὑπό-
θεσιν αὐτὴν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ μάλιστα ἐντε-
λὼς ξένη πρὸς τὴν περίφημον ἡγουμένην τῆς
Κερατέας.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτὸ ζήτημα ἔχει βαρύ-
τητα ἄφ' ἑαυτοῦ τοῦ χωρὶς νὰ καθορίζεται ἡ
ὑπαρξίς του ἀπὸ πρόσωπα καὶ ἀπὸ ἡγουμένους
ἀλλὰ θὰ ὑπάρχη πάντοτε καὶ θὰ ἐπιζητῇ τὴν
λύσιν του, διότι εἶναι ἀνοικτὴ πληγὴ διὰ τὴν
Ὁρθοδοξίαν. Ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. δημοσιογράφων
ἔχουν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν νόμων ποῦ διέπουν
τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, θὰ ἀντιλαμβάνον

ται ἀσφαλῶς τί ἐννοῶμεν λέγοντες καινοτομίαν
ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ σώματι γενομένη αὐθαί-
ρεσις, ὡς ἐγένετο ἡ ἡμερολογιακὴ τοιαύτη.

Συνεπῶς ἡ ὑπόθεσις, τῆς δικαζομένης ἡγου-
μένης εἶναι ἐντελὼς ξένη πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, καὶ πρὸς τὴν μερί-
δα τῶν σωφρόνων, ἀνθρώπων οἵτινες τὴν ἀν-
τιπροσωπεύουν. Οἱ τελευταῖοι δέ οὗτοι εἶναι
καὶ οἱ μοναδικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς ἐκκλησιαστι-
κῆς παραδόσεως, τοῦ Παλαιοημερολογικοῦ ζη-
τήματος, ἰσορροπημένοι, λογικοί, χωρὶς σκοτει-
νὰς πτυχὰς καὶ ἀνωμάλους πράξεις, καὶ συνε-
πῶς χωρὶς νὰ παρέχουν τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς
ἐν λόγῳ δημοσιογράφους νὰ διαγράφουν «μο-
νοκοινυλιά» ὁλόκληρον τὸ παλὸν ζήτημα, ρί-
πτοντες ἐπ' αὐτοῦ τὴν λάσπην τῆς συκοφαντίας.

Ταῦτα διὰ τὴν ἱστορίαν.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΚΕΡΑΤΕΑΙ!!

Μὲ κάθε τρόπον προσπαθοῦν τὰς τελευταίας
αὐτὰς ἡμέρας νὰ συσχετίσουν τὴν ἐκδικαζομένην
ὑπόθεσιν τῆς ἡγουμένης τῆς Γυναικείας Μονῆς
Κερατέας Μαρίας μετὰ τὴν κίνησίν μας. Ἐχουν τὴν
γνώμην, ὅτι μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ δυνηθοῦν νὰ
ἀποδείξουν τὴν ἐνοχὴν τοῦ Παλαιοημερολογητισμοῦ
καὶ νὰ διακηρύξουν μετὰ τυραννικὰς σάλπιγγας:
«Βλέπετε ; νὰ γιατί πρέπει νὰ παταχθῇ ὁ Παλαι-
οημερολογητισμός, διὰ νὰ μὴ ὑποθάλη Κερατέας!». Ἡμεῖς
χωρὶς νὰ ἐπιδοκιμάζομεν τὰ γεγονότα τῆς
Κερατέας καὶ συμμεριζόμενοι τὴν πικρίαν καὶ ἀγα-
νάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης δι' ὅσα ἔκτροπα κα-
ταγγέλλονται, παρατηροῦμεν, ὅτι ἐὰν ἀνασυρθῇ ὁ
πέπλος τῆς προκαταλήψεως καὶ διαλυθῇ ἡ διήχη
τῆς συκοφαντίας θὰ ἐμφανισθοῦν μετὰ ὅλην τὴν φοι-
κτὴν των μεγαλοπρέπειαν καὶ ἄλλαι Κεραταί, ὅ-
ζουσαι καὶ πυρροοῦσαι. Ἐχουν ὅμως τὸ πλεονέ-
κτημα αὐταὶ αἱ Κεραταί νὰ προστατεύονται ἀπὸ
τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Μίαν μόνον παρομοίαν
περίπτωσιν θὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀναγνωστι-
κοῦ ἡμῶν κοινοῦ εἰς τὸ σημερινόν μας σημεῖωμα.
Τὴν Κερατέαν τῆς νήσου Χίου. Παχυλὴ ἐκμετάλ-
λευσις τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος ! Ἀθλίᾳ κα-
ταπάτῃσις ἡθικῶν Ἀρχῶν !

Βίαιος στραγγαλισμὸς συνειδήσεων ! Ἡγεμονι-
κὴ Διαβίωσις !

Καταγγέλλεται ἐπισήμως καὶ ἀπὸ ιδιώτας καὶ
ἀπὸ τὸν τύπον, ὅτι διωργανώθη ἐκεῖ τὸ «Γάγμα
τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος» καὶ μετέχουν εἰς αὐτὸ
νέοι καὶ παιδιὰ. Ἀκόμη ἡ Χίος βοᾷ, ὅτι τὸ Πά-
σχα ἀνάπτεται μετὰ κομικὸν χαρακτῆρα τὸ «Ἁγίον
Φῶς» τὸ ὁποῖον πωλεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς
ἐνορίας καὶ τὰ χωρία τῆς Χίου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι
δύο φορές τὸν χρόνον, τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου καὶ
τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, πωλοῦνται ὑποχρεωτι-
κῶς ἀργάνια σ' ὅλες τὰς ἐνορίας. Διορίζονται καὶ ἀ-
κολούνται ἱερεῖς, μετὰ μόνον κριτήριον τὴν ἐξυπηρέτησιν
ὀρισμένων συμφερόντων. Κλείονται ἐκκλησίαις
καὶ μοναστήρια. Καὶ . . . παραγγέλλονται ὁράμα-
τα καὶ ὀπτασίαι!!

Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δὲν συνιστοῦν Κερατέας ;

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Τὸ Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ, ἐμπροσθεὶς τὴν κοινὴν γνώμην ἀντιμετωπίζει πάντοτε μὲ ἀντικειμενικότητα ὅλας τὰς καταστάσεις. Οὕτω ὁμολογεῖ τὴν ἐπιτυχὴ Σύνθεσιν τοῦ Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν αὐτσαύτην καὶ τὸν δυναμισμόν τῶν μελῶν του καὶ εὐχεται πᾶσαν ἐξόφλιν εἰς τὸ τραχύτατον αὐτοῦ ἔργον. Ὡς τότεν ὁ μὲν ἐκφράζει καὶ τὰ θεριμότερα συγκαταστήματα εἰς τὸ ἀπελθὼν Συμβούλιον, τὸ ὅποσον ὁμολογουμένως ἀντιμετώπισεν τὰς σκληροτέρας περιστάσεις. Ἐπιβάλλεται νὰ διακηρύξωμεν τὸ σθένος καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν μελῶν του, τὴν ἀδιάβλητον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐποφίας πολιτείαν του καὶ τὴν ἀδιάσπαστον συνοχὴν του.

Τὰ ὄπλα μας.

Τὰ μόνον ἀκατανίκητα ὄπλα τοῦ Ἀγῶνος μας εἶναι πρὸ παντός ἡ πίστις καὶ ἡ ἀράπη. Πιστεύομεν εἰς τὴν ἐξόφλιν καὶ τὸ Δίκαιον τοῦ Ἀγῶνος μας καὶ δι' αὐτὸ ἐμμένομεν. Πιστοὶ δὲν θὰ μᾶς κλονίσῃ, διότι αἱ Ἰδέαι εἶναι πάντοτε πανίσχυροι. Ἀντιμετωπίζομεν μὲ ἀποφασιστικότητα. Ἐκτός ὅμως τῆς οὐδέσεως εἰς τὸν ἄγωνα καὶ ἓνα ἐπὶ πλέον ὄπλον νικηφόρον εἶναι ἡ ἀράπη καὶ ἡ μεταξὺ τῶν μαχητῶν συνοχή. Πᾶσα ῥωμή, πᾶσα ψυχρότης, περὶ καλεῖ περισσοτέρας συμφορὰς παρὰ αἱ φοβερότεραι καὶ σκληρότεραι ἀποφάσεις Κρατικῆς Ἐξουσίας καὶ Ἐκκλησίας τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Δεσπότη. Ἄς κἀμώσωμεν λοιπὸν χρῆσιν τῶν ὀπλῶν αὐτῶν καὶ ἄς εἴμεθα βέβαιοι διὰ τὴν νικησίαν, οἷον ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως καὶ ἐάν ἀντιμετωπώσωμεν.

Ο κ. Ῥπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων

διὰ τὸ Παλατιομερολογητικόν.

Εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον ἀνεγράφη, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς κ. Καλλίας κατὰ τὴν εἰς Βόλον μετάβασιν του ἀνεκοίνωσεν εἰς ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν ἐπιτροπὴν Παλατιομερολογικῶν καὶ ζητήσασαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς ἐκκλησίας των, ὅτι τὸ θέμα θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συνέστησεν εἰς τὰς Ἀρχὰς νὰ φέρονται πρὸς τοὺς Παλατιομερολογίτας μὲ πνεῦμα κατανόησεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς κάθε ἐλευθερον καὶ πολιτισμένον κράτος.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι πράγματι ὁ κ. Καλλίας καὶ ἡ λαοπρόβλητος Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀπελθούσας κυβερνήσεις τῶν κ. κ. Σ. Βενιζέλου καὶ Πλαστήρα, αἵτινες ἐν τῷ σκότει κατήνευσαν τοὺς μεσαιωνικοὺς διωγμοὺς τῶν Παλατιομερολογικῶν, θὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λόγου τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς διὰ τῆς λατρείας ἐκδηλώσεως αὐτῆς, ὡς ἀκριβῶς εἶχε πράξει κατὰ

Δὲν καταστρέφουν τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου; Δὲν ἀποτελοῦν καρκινώματα, καταστρέφοντα τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ὄργανισμόν;

Γιατὶ λοιπὸν δὲν ἀποκαλύπτονται; δὲν προσάγονται εἰς τὰ ἐδῶλα τοῦ Δικαστηρίου; δὲν στηλιτεύονται; δὲν συντρίβονται; δὲν καλύπτει ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας τῶν ὀλίγων τὰς ἀκοὰς τῶν ἀρμόδιων! Γιατὶ; Διότι ὅλας τὰς ἄλλας Κερατεῖς, ἐκτὸς τῆς Κερατεῖς τῆς Ἀττικῆς τὰς καλύπτει ἡ χαρμὴ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὰς προστατεύουν αἱ γυναιάδες τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἀγνοηθέντος Σωτήρος!

τὸ 1932 καὶ ὁ Ἐλ. Βενιζέλος, ὅπως ἀνεγνώρισεν ἐν τῇ Βουλῇ, συμφωνησάντων καὶ τῶν Π. Τσαλδάρη καὶ Ἀλ. Παπαναστασίου, ὅτι οἱ Παλατιομερολογίται εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθεροι νὰ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον δι' ἰδίων Κληρικῶν καὶ ἐν ἰδίῳ Ναοῖς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιμέθεως τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Ἡ ὁμηγορία τοῦ κ.

Κεῖσαγγελέως καὶ ἡμεῖς.

Ὅπως καὶ ἄλλαχοῦ γράφωμεν καταδικάζομεν τὰ γεγονότα τῆς Κερατεῖς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤδη ἀποφαίνεται ἡ Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος μας. Ἐμπληροσώμεθα ὅμως βαθύτατα ἀπὸ τὴν ὁμηγορίαν τοῦ ἐλευθεροῦ δημοτοπόλου τῆς διεξαγομένης Δίκης. Δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα ὁ κ. Κεῖσαγγελεὺς νὰ χαρακτηρίσῃ ἐξ ἐνός περιστάτικον, ἓνα δόλικρον σύνολον καὶ νὰ θέλῃ τόσον ἐμπαιδῶς τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε ὁ κ. Κεῖσαγγελεὺς νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς Κομμουνιστικὴν τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν, ἐπεὶ ἐξ ἐθελόγησαν 3 ἀριστεροὶ ἱερεῖς καὶ. Εἰ μὴπως ἄγνοεῖ καὶ καταδικασθείσας Κερατεῖς τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας; Τοῦ ὁπερθυμίζομεν τὴν πολυκροτον ὑπόθεσιν τῆς Βαρνανώβης μὲ τὸν ἄετιον. Θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ μᾶς ἀπαριθμήσῃ καὶ πολλὰ ἄλλα περιστατικά, ἐάν ἤθελε ὁμιλήσῃ ἀντικειμενικῶς. Ἡ τόση του δὲ μαγία ἐναντίον τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ τοῦ πολλὰς ὑπηρεσίας προσεργώντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους, διγεί αὐτόχρημα καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας διὰ τὴν γενίκευσιν τῆς ἐκθέσεως ἐναντίον τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ. Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει ἡ ἐπίθεσις τοῦ κ. Κεῖσαγγελέως συνιστᾷ μόνον τοὺς ἀνήκοντας εἰς μίαν ἐποχὴν βίας καὶ διωγμοῦ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλευθερίας σκέψεως καὶ διαθέτομεν διὰ τοὺς ἀντιπάλους μας μίαν μελαγχολικὴν περιφρόνησιν.

Ὡς μᾶς θεωρεῖ ἡ κοινὴ γνώμη.

Τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁμῶς ἐξ ἐπιλέκτων πολιτῶν, ἀγανακτοῦσα διὰ τὴν ἀναρτωμένην ἀποκρίσιν εἰς τὰς περίτετρα τῶν Ἀθηνῶν, ἐπέδραμε καὶ κατεξέσχεσε πολλὰ εὐπαρεσχημένα. Συγχωροῦμεν τὰς δμάδας αὐτὰς κρούσεως τῆς ἑθικῆς ἐξυγίανσεως τοῦ λαοῦ μας. Ἀξίζει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ συγροῦντες περιεργοί, ἀφορὰ περιεργώσαν τὴν ἡρωικὴν δμάδα, ἀπεφάνθησαν μετὰ πόρους: Εἶναι Παλατιομερολογίται!! Ἐτσι μᾶς θέλει ἡ κοινὴ γνώμη.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Καθιερῶμεν γνωστὸν εἰς ἅπαντα τὰ Παραρτήματά μας, ὅτι ὑπάρχει σημαντικὸν ὑπόλοιπον ἡμεροδεικτῶν τοῦ 1933, λόγω τῆς περισσοτέρας ἐκδόσεως των. Κατῆχον ὅθεν ὅλων εἶναι νὰ προμηθευθῶσιν τοὺς ἡμεροδείκτας (τοῖχον ἢ ἐγκολπίου μικοῦ σχήματος) καὶ διὰ λόγους ἡθικῶς ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους οἰκονομικῆς ἐπισχύσεως τοῦ σκληρῶς δοκιμαζομένου ἀγῶνος μας.

Τιμὴ ἡμερολογίων: Τοῖχου δρχ. 7.000.

Μικρῶν ἐγκολπίων τέσεως δρχ. 2.000.

Ἐμβλήματα Συνδρεμόν

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικὴν ἐπιταγὴν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Παν. Πανάρητον Πατρίδης Τζώρ-5 6 — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Ἀγγελοῦ Ἀντωνόπουλος

Τζώρ-5 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφίαν: Γεώργιος Σερπίνης

Θεσσαλονίκης 33 — Ἀθήναι